

HF Skovly – 8. afsnit:

Fest skal der til.

En af fordelene ved vores haveforening er, at den er så lille, at næsten alle kender hinanden. Det betyder også, at det tager lang tid at gå ned med affaldsposen, for man møder som regel nogen, som man skal snakke med.

Igennem de næsten 50 år Tove og Verner har boet i Skovly er 'Skovly-børnene' kommet på besøg. De ved godt, at der vanker eet bolsje om dagen, de ved også, at de ikke skal komme mellem 13 og 14, for der sover Verner til middag. Det allerbedste er nok, at de store, som er vokset fra bolsjerne, kommer forbi for at få en sludder. Sidste år kom en flot ung mand ind i haven og sagde: Jeg synes lige I skal se min kæreste. Det var en af de tidligere 'bolsjedrenge'.

Fester hører sig til i Skovly. De første 25 år var generalforsamlingen en tør omgang med en gang kaffe. Så havde vi 25 års jubilæum, og det blev fejret med øl og smørrebrød - dog ingen dans! Det blev foreslået, at det blev en tradition, altså smørrebrødet, og sådan blev det.

Der er 3 markante fester, som skal nævnes. 40 års fødselsdag i 1994 var en fest, der begyndte med generalforsamling, som gik kvikt over gulvet, for der skulle festes. I pausen efter generalforsamlingen underholdt fru Thygesen på klaveret, mens bestyrelsen omdannede den kedelige sal til et festlokale med bølgegrene, flag og smukke borddekorationer, som Kaj og Torben havde kreeret. Så festede man igennem til klokken 23, hvor sidste medlem forlod festen. Det var fru 'Oste-Hansen', der var oppe i firserne.

Fem år senere holdt vi ekstraordinær jubilæumsfest og så stort på, at 45 år ikke er et rundt tal, fordi vi vidste, at der var en del af medlemmerne, som måske ikke ville være her til 50 årsdagen. Det viste sig at være en klog beslutning, for i løbet af de næste fem år havde næsten halvdelen af haverne fået nye ejere.

Sidste store fest i 2004 var 50 års jubilæet, og nu var der kommet nye boller på suppen med de mange unge haveejere. Det blev en fest af dimensioner. En sommersøndag i august, hvor vejret var helt vidunderligt startede vi klokken 10 om formiddagen og sluttede klokken tre om natten. To telte var rejst på parkeringspladsen - et til børnene og et til de voksne og mellem dem et stort dansegulv. Det var Peter, der som regissør stod for det flotte sceneri. Der var underholdning for børnene i seks forskellige haver, og ungerne kvitterede om eftermiddagen med en cirkusforestilling, som Klaus var direktør for. Det var en fest, der går frasagn om, alle havde det vidunderligt og spiste, dansede og sang til den lyse morgen.

Der festes stadig efter alle generalforsamlinger i Skovly, for de yngre medlemmer holder fanen højt og synes, at fester kan man ikke få for mange af. I de 56 år, der er gået, har Skovly ændret udseende. Haverne er blevet smukkere og smukkere i deres frodighed, og mange af husene har fået forbedringer. Med nutidens krav til komfort har de fleste indrettet sig, så de kan være heroppe en vinterdag uden at fryse. Så er der kommet helt nybyggede huse til, og de ser ofte anderledes ud, og det skal der også være plads til, så længe beboerne retter sig efter haveforeningens regler og er med i det positive fællesskab. Udvikling hedder det vist, og ingen af os ønsker os vel tilbage til petroleumslamper, das og overfladevand.

Vi kan kun håbe på og arbejde for, at Skovly beholder sin paradisiske stemning, hvor vi er sammen om at skabe et dejligt miljø, hvor alle får plads og hjælpsomhed og rummelighed er kendetegnene for vores lille sted. De næste 50 år skulle gerne blive lige så gode som de forrige, synes vi.